

REINHARDI
BACHOVII
ECHTII

JVRIS CONSULTI, & IN ACADE-
mia Heidelbergensi quondam Professo-
ris Ordinarii

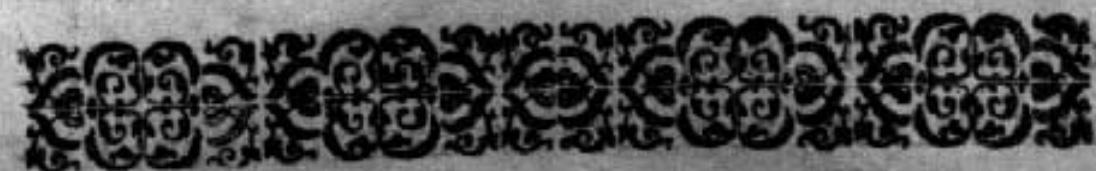
TRACTATUS
DE ACTIO-
NIBUS.

Cd de la librairie del coll. de la Mag.

FRANCOFVRTI,
Ex JOACIMI WILDII, Bibl. Roschohensis.

M DCC LVII.

AMPLISSIMIS, CLARISSIMIS, CONSULTISSIMIS ET
PRUDENTISSIMIS VIRIS. Dn. CONSULIBUS,
Prætori, Senatoribus & Syndicis, S. R. I. Reipubli-
cæ Heilbrunnensis.

NE multis, Amplissimi, Clarissimi,
Consultissimi & Prudentissimi
Vii i, vos morer, causas duas easq;
graues satis habeo, propter quas
frontem huius operis, præscriptione nominis
vestri, munire volui, & vero debui. Una est,
quod in vrbe vestra, in quam, rebus in Palati-
natu turbatis, secesseram, hoc ipsum opus,
quod Heidelbergæ cœperam, & ad vmbili-
cum perduxeram, absolui, & vltimā ipsi im-
posui manum: ut merito vobis hoc à me of-
ferri, quin & à Studiosis, quidquid hi ex ope-
re isto percepturi sunt fructus & utilitatis, vo-
bis acceptrum debeat referri. Altera causa est,
quod plurimis, quos turbæ illæ quasi sedibus
suis evolverant, vr̄bem vestram, ceu portum
quendam & Asylum patere voluistis, rece-
ptos humanissime souistis, & non paucos

DISPUTATIO I.

Respondente

CASPAR E von Eichstedt Eq. Pom.

THESES I.

Politica, quam Arist. i. Eth. 2 appellat, cū multas facultates artes, & quo-
cunque nomine eas insignire velis, habeat
sibi famulantes, idem Arist. i. Eth. 1, cum præ-
cipue ad ultimum scopum consequendū
ei sunt coadiuvæ, & ius sancit, & est legislatoris: hæc sancitum reddit & dispen-
sat.

II.

Illi⁹ necessitatē & utilitatē duplex ratio commendat
1. quod ut Arist. i. Eth. : ideoque quid petendum quid fugiendum, docendi sunt
cives & subditi, 2. quia non pauci eti⁹ quæ recta sunt norint,
ad peiora tamen abripiuntur : ut proinde imperio sit opus, ut
qui virtutis amore nequeunt, formidine poenæ à pravis ab-
sterreantur : etenim ut eleganter Aristot. 10. Eth. ultim. longè
plus efficaciz & virium ad homines in officio continendos,
habet timor & metus ex LL. quam præcepta philosophiz.
Et quis abnuat igitur verum esse istud Aristotelis i. Rhei-

A

tor. 3.

DISPUTATIO VI.

DE ACTIONIBUS BONÆ FIDEI ET STRICTI IURIS.

THESIS I.

Dictum est disputatione præced. quod distinctio actionum in pœnales & rei persecutorias, propria sit & subdivisio actionum in personam: idem & magis de divisione actionum in bonæ fidei & stricti iuris statuendum esse arbitratut.

VSTINIANVS hanc divisionem simpliciter proponit, & ita quoque eam accipiunt Dd. qui hanc quintam vel sextam dicunt esse actionum divisionem: utique non recte aut ambigue, si ista actionum in personam est subdivisio: Quæ sententia, quod videlicet qualitates hæc, bonæ fidei, stricti iuris, actionibus in personam propria sit, hinc maxime suaderur, quod easdem qualitates nunquam iuri alicui in re, sed tantum conventionibus & contractibus, ex quibus descendunt actiones personales, tributi videmus. Suidet hoc etiam evidens ipsius rei, quod effectus harum qualitatum tantum in actionibus personalibus deprehendi videntur, quod ex seqq. fieri manifestum. Quin ipsi Dd. istum sententiam probare videntur, hoc ipso, quod attestante Iasone *in §. actionum 18. b. r. num. 14.* hanc rationem reddunt, propter quam olim dubitatum fuerit, an petitio hereditatis esset bonæ fidei actio, quia sit actio in rem, nulla autem realis actio sit bonæ fidei: Petitio autem hereditatis recepta fuerit inter eas que sunt bona fidei, quoniam habeat multum personalitatis, id est, habeat multas praestationes personales, sed et si *25. §. petitio. 18. de petit. herid.* propter quas merito iuxta tractata disput. 2. actio mixta in rem & in personam.

A

nam